

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Jana Jirásky, Ph.D., a JUDr. Václava Štencla, MA, v právní věci

žalobce: S. T.
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 3. 2023, č. j. OAM-2179-6/ZR-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 20. 3. 2023, č. j. OAM-2179-6/ZR-2023, zrušil platnost zaměstnanecké karty žalobce podle § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu.

2. Konkrétně byl žalobce trestním příkazem Okresního soudu v Jihlavě ze dne 9. 11. 2022, č. j. 10 T 146/2022-74, uznán vinným, že ačkoliv byl nezpůsobilý k řízení motorových vozidel, neboť měl v krvi 12 ng/ml THC (delta-9-tetrahydrocannabinolu), tak dne 16. 8. 2022 v době okolo 20:30 hodin řídil nejméně po ulici Romana Havelky v Jihlavě osobní motorové vozidlo zn. Renault Laguna, RZ X, a byl při tom kontrolován policií. Tímto jednáním žalobce spáchal přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, za což byl odsouzen k peněžitému trestu ve výměře 32 500 Kč a k trestu zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 18 měsíců. Trestní příkaz nabyt právní moci dne 7. 12. 2022.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

3. Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že se trestného činu dopustil a peněžitý trest uhradil. Žalovaný se ve svém rozhodnutí zabýval mimo jiné jeho dopadem do práva žalobce na respektování soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. K tomu v odůvodnění žalovaný uvedl, že žalobce nemá na území České republiky žádného rodinného příslušníka. To ovšem není pravda, neboť žalobce žije v České republice s manželkou, která zde pobývá na základě zaměstnanecké karty od září 2021. Žalobce za ni přicestoval na základě své zaměstnanecké karty v prosinci 2021. Dále zde má žalobce nezletilého syna, který na území pobývá na základě tzv. dočasné ochrany. Kromě toho žalobce namítl, že pochází z oděské oblasti Ukrajiny, která je v současné době zasažena válečnými konflikty.
4. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že zaplacení peněžitého trestu nemá na zákonnost rozhodnutí vliv. Dokud žalobce nevykoná též druhý uložený trest (zákaz řízení motorových vozidel), nelze na něj pohlížet jako na trestně zachovalého ve smyslu § 174 zákona o pobytu cizinců. Žalovaný v tomto případě neměl povinnost zabývat se dopady svého rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalovaný by byl povinen zabývat se přiměřeností dopadů rozhodnutí do práva žalobce na respektování soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy za předpokladu, že by žalobce v tomto ohledu uvedl nějaké konkrétní skutečnosti. Žalobce ovšem v tomto smyslu nic neuvedl ani nedoložil, ač se seznámil se správním spisem a mohl se k věci před vydáním rozhodnutí vyjádřit. Žalovaný proto vycházel pouze z údajů v cizineckém informačním systému, kde u žalobce nejsou uvedeny žádné rodinné vazby. Pokud jde o situaci na Ukrajině, žalobce má možnost za zákonem stanovených podmínek požádat o speciální pobytový status, např. vízum za účelem strpění, což ostatně dne 3. 4. 2023 udělal.
6. Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba není důvodná.
8. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců žalovaný zruší platnost zaměstnanecké karty mimo jiné z důvodů uvedených v § 37. Podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců

je přitom jedním z těchto důvodů i skutečnost, že cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Jestliže žalovaný zjistí, že cizinec takový úmyslný trestný čin spáchal, nedisponuje v tomto ohledu žádným správním uvážením, a platnost zaměstnanecké karty bez dalšího zruší (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 7 As 21/2008-101, a ze dne 27. 1. 2012, č. j. 8 As 34/2011).

9. V projednávané věci žalobce pobýval na území České republiky na základě zaměstnanecké karty a následně spáchal úmyslný trestný čin, za nějž byl pravomocně odsouzen shora uvedeným trestním příkazem. Žalovaný tudíž v souladu s citovanými ustanoveními zákona o pobytu cizinců a na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu zrušil platnost zaměstnanecké karty žalobce. Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že žalobce uhradil uložený peněžitý trest, neboť s touto okolností zákon nespojuje žádný pro žalobce relevantní následek.
10. V případě zrušení oprávnění k pobytu dle § 37 odst. 1 písm. a) zákon o pobytu cizinců nestanoví žalovanému povinnost zabývat se dopady tohoto rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce ve smyslu § 174a téhož zákona (a to na rozdíl od případů zrušení pobytového oprávnění z důvodů uvedených v § 37 odst. 2 téhož zákona). Judikatura nicméně dovodila, že i v případech, kdy zákon o pobytu cizinců povinnost posuzovat přiměřenost rozhodnutí dle kritérií obsažených v § 174a nestanoví, připadá v úvahu přímá aplikace čl. 8 Úmluvy na ochranu lidských práv a základních svobod, který zakotvuje právo na respektování soukromého a rodinného života. Aby však žalovanému vznikla povinnost zabývat se přiměřeností svého rozhodnutí z pohledu čl. 8 Úmluvy, musí cizinec vznést konkrétní námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého či rodinného života. Teprve pak se správní orgán s touto námitkou musí vypořádat, pokud není na prvý pohled nemyslitelná (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39, publ. pod č. 3990/2020 Sb. NSS). Pokud by rozhodnutí mohlo mít dopad na nezletilé děti cizince, pak v souladu s principem nejlepšího zájmu nezletilého dítěte má žalovaný též povinnost sám zjistit potřebné skutečnosti pro řádné posouzení přiměřenosti svého rozhodnutí z pohledu čl. 8 Úmluvy. I v tomto případě se však žalovaný musí o existenci nezletilého dítěte cizince hodnověrně dozvědět. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2022, č. j. 5 Azs 230/2020-43).
11. V projednávané věci žalobce v průběhu řízení žalovaného nijak neinformoval o svých rodinných příslušnících pobývajících na území České republiky; při seznámení se s podklady rozhodnutí pouze uvedl, že nemá co dodat. Sám žalovaný z cizineckého informačního systému zjistil jen to, že žalobce je ženatý. Žalovaný tedy v době vydání napadeného rozhodnutí neměl k dispozici informace o rodinných příslušnících žalobce a současně ani ze strany žalobce nebyla vznesena konkrétní a myslitelná námitka nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho rodinného života. Žalovaný za této situace v napadeném rozhodnutí konstatoval, že žalobce je ženatý, avšak na území České republiky dlouhodobě nepobývá nikdo z jeho rodinných příslušníků. Jelikož žalobce neuvedl žádné konkrétní skutečnosti týkající se možného dopadu do rodinného a osobního života, nemá žalovaný povinnost se tímto dopadem blíže zabývat.
12. Právě uvedeným závěrům žalovaného nelze dle názoru soudu ničeho vytknout, neboť jsou v souladu se zákonem a výše citovanou judikaturou soudů. Jestliže žalobce o své manželce a nezletilém dítěti v řízení před žalovaným pomlčel, nemůže nyní namítat, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav věci. Námitka není důvodná.

13. Pokud jde o vycestování žalobce na Ukrajinu, soud nesdílí přesvědčení žalovaného uvedené v napadeném rozhodnutí, že „centrální a západní oblasti Ukrajiny se jeví jako bezpečné“. Prakticky celé území Ukrajiny se pravidelně stává cílem ruských raketových či leteckých útoků, které cílí i na civilní infrastrukturu. Nucené vycestování žalobce zpět na území Ukrajiny by proto nyní bylo jednoznačně v rozporu s čl. 2 a 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Tato ustanovení „je třeba pod úhlem mezinárodněprávní zásady ‚non-refoulement‘ vykládat tak, že stanoví závazek České republiky nevystavit žádnou osobu, jež podléhá její jurisdikci, újmě, která by spočívala v ohrožení života či vystavení mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, a to např. tím, že bude vyhoštěna či v důsledku jiných okolností donucena vycestovat do země, kde by jí taková újma hrozila“ (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013 – 46). Právě uvedené ovšem neznamená, že by bylo žalobou napadené rozhodnutí nezákonné, případně že by ho bylo nutno zrušit. Žalobce není tímto rozhodnutím přímo nucen opustit území České republiky, a může získat jiný titul k pobytu, jak uvádí též žalovaný.

V. Závěr a náklady řízení

14. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. května 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu